

stermøde mellem EF-landenes undervisningsministre. Gruppens arbejde kom således til at bestå i fremskaffelsen af basismateriale og udarbejdelse af samarbejdsforslag vedrørende de emner, som de 6 medlemslande anså det for rimeligt at stille på dagsordenen for det omhandlede ministermøde.

Arbejdsgruppen afsluttede sit arbejde i februar i år med afgivelsen af en rapport *R 311/71 (EN 2)*, som vedlægges i ét fransksproget eksemplar. Rapporten, hvortil i øvrigt henvises, er opbygget som en generel indledning efterfulgt af konkrete forslag til samarbejde inden for følgende 5 områder:

1. Fri etableringsret og herunder særligt gensidig anerkendelse af eksamensbeviser.
2. Samarbejde vedrørende højere læreanstalter samt inden for det højere skolevæsen.
3. Oprettelsen af et europæisk center for uddannelsesspørgsmål.
4. Oprettelsen af internationale universiteter særlig i grænseegne.
5. Oprettelsen af et europæisk universitet.

Som det vil ses, er der ikke sammenfald mellem de oprindelige belgiske forslag og de samarbejdsområder, som arbejdsgruppen fremlagde. Herudover er der betydelig forskel mellem ambitionsniveauet i Kommissionens første oplæg, jfr. ovenfor, og oplægget fra arbejdsgruppen. Kommissionens oplæg, som i øvrigt affødte betydelig kritik i den interne debat i flere medlemslande, ikke mindst blandt tyske universitetsrektorer, er således langt mere vidtgående i sit sigte end arbejdsgruppens rapport. Da der som det vil fremgå nedenfor end ikke er politisk basis for i dag at gennemføre arbejdsgruppens forslag og tanker, må man konstatere, at de faktiske muligheder for samarbejde og gennemførelse af fælles foranstaltninger på undervisningsområdet er endog yderst begrænsede, henset til den afgørende vægt, man i alle medlemslande tillægger at disse spørgsmål forbliver et nationalt anliggende.

I det generelle afsnit i arbejdsgruppens rapport nævnes, at et økonomisk europæisk samarbejde, således som det, der er fastlagt i Rom-traktaten, i vidt omfang afhænger af forholdene på uddannelsesområdet. Selve Rom-traktaten indeholder, bortset fra enkelte bestemmelser vedrørende gensidig anerkendelse af eksamensbeviser (art. 57) og

visse paragraffer om en fælles politik vedrørende faglig uddannelse (art. 118 og 128) ikke bestemmelser på uddannelsesområdet. Flere lande havde derfor i arbejdsgruppen udtrykt ønske om et videregående samarbejde end det, der var basis for på grundlag af Romtraktaten.

Arbejdsgruppen fandt imidlertid, at disse spørgsmål er af en så politisk karakter, at de lå uden for gruppens mandat. I rapporten er spørgsmålet derfor kun nævnt, og det lægges op til ministrene af afgøre, om der skal iværksættes et videregående samarbejde, og hvilken juridisk basis dette samarbejde skal have. Arbejdsgruppen understreger videre, at den ikke under de enkelte samarbejds punkter har taget stilling til, om det pågældende område falder ind under Rom-traktaten eller ej. De enkelte forslag til samarbejdsområdet skal endvidere, som også nævnt i rapporten, udelukkende ses som en syntese af de enkeltforslag, som de seks medlemslande hver for sig har fremlagt for arbejdsgruppen, og ikke som et sammenhængende kompleks af forslag med henblik på at skabe en politik på dette område.

Arbejdsgruppen understreger til slut i det generelle afsnit den vægt, man må lægge på det samarbejde inden for uddannelsesområdet, som pågår i andre internationale organisationer: UNESCO, OECD og Europarådet. Det udtales, at man må undgå dobbelt arbejde, og at medlemslandene i videst muligt omfang skal søge at koordinere deres optræden i disse organisationer.

Ad hoc-gruppens rapport blev herefter drøftet mellem de faste repræsentanter, og efter flere udskydelser og aflysninger fandt ministerkonferencen sted den 16. og 17. november. Forud for ministermødet forelå en oversigtsnote, som redegør for det forudgående arbejde. Et tysksproget eksemplar af denne *note R/2241/71 EN 29* vedlægges.

Til mødet forelå en dagsorden på 6 punkter svarende til de ovenfor nævnte fem samarbejdsområder plus eventuelt. Ministrene mødtes ved denne lejlighed såvel i egenskab af Fællesskabernes ministerråd for så vidt angår det punkt på dagsordenen, som er omfattet af Rom-traktaten: punkt 1 vedrørende gensidig anerkendelse af diplomer, som i egenskab af nationalstaternes undervisningsministre for så vidt angår de øvrige punkter, som ikke er omfattet af Rom-trak-